

နယ်နမိတ်

ခေါင်းပြတ် တစ္ဆေတစ်ကောင်ရဲ့

ကလေးစား

ခေါင်းပြတ်တစ္ဆေတကောင်ရဲ့ ကလဲ့စား

ဒေါင် ... ဒေါင် ... ဒေါင်

ရွာအရှေ့ တံခါးဆီမှ သန်ချောင်း ခေါက်သံ ဆူညံစွာ ထွက်ပေါ်လာ
သည် နှင့် တစ်ပြိုင်နက်

ဒေါင် ... ဒေါင် ... ဒေါင်

ဒေါင် ... ဒေါင် ... ဒေါင်

ဒေါင် ... ဒေါင် ... ဒေါင်

ရွာလယ် ကင်းတဲ၊ ရွာမြောက်ပိုင်း ကင်းတဲ၊ ရွာတောင်ပိုင်း ကင်းတဲ
နှင့် ရွာအနောက်ပိုင်းမှ သံချောင်း ခေါက်သံများ အဆက်မပြတ် ပေါ်လာ
သည်။ ။

အချိန်က နာရီပြန် တစ်ချက် ထိုးပြီးတဲ့ အတွက် တစ်နာရီသံချောင်း
ခေါက်ပြီးသွားပြီ ယခုမူ သံချောင်း ခေါက်သံများ ကြားရတဲ့ အတွက် ရွာ
လယ်ကင်းတဲသို့ ရွာလူကြီးနှင့် ရွာသူရွာသားများ အပြေးအလွှား ရောက်
လာကြသည်။ ။

"ဟေ့ သံချောင်း ခေါက်တာ ဘာကြောင့်လဲကွ"ဟု ရွာလူကြီးက မေး
လိုက်လေ၏။ ထို့နောက် ရွာလယ်ကင်းတဲမှ ကိုပုက ...

"ကျုပ်တို့ လည်း ရွာအရှေ့ပိုင်းက သံချောင်း ခေါက်သံကြားလို့ လိုက်

ခေါက်တာ"

"ဒါဆို မင်းတို့ ကင်းတဲမှာ နေနေကြ ငါတို့ အရှေ့ကင်းတဲကို သွားလို ကံဦးမယ်။"

ရွာလူကြီးနှင့်အတူ ရွာသားများ အရှေ့ကင်းတဲသို့ ပြေးလာကြ၏။ ကင်းတဲများက တစ်နေရာနှင့် တစ်နေရာ အတော်လေး ဝေး၏။ ရွာ လယ်ကင်းတဲ တစ်ခုသာ အရှေ့အနောက် တောင်မြောက်မှ သံချောင်း ခေါက်သံကို ကြားရသည် ။ တခြား ကင်းတဲများမှာ အလှမ်းဝေးသည့် အ တွက် မကြားရပေ။

အရင်က ရွာမှာ ကင်းတဲမရှိသည့် အတွက် ဓားပြများ ဝင်ရောက် လာပြီး တိုက်ခိုက်လုယူ ကြသည့်အတွက် ရပ်ရွာလုံခြုံအောင် ကင်းတဲ များ ချထားကြသည် ။ ထို့ကြောင့် ရွာကို ဓားပြ အန္တရာယ် ကကာကွယ် ပေးရာ ရောက်သလို သူခိုးများ လာရင်လည်း သတိပေးရာ ရောက်လေ ၏။ အခုလည်း အရေးတကြီး သံချောင်းများ အဆက်မပြတ် ခေါက် သည့် အရှေ့ကင်းတဲသို့ ရွာမှ လူများ ရောက်လာကြခြင်း ဖြစ်၏။

"ဟေ့ မင်းတို့ ဘာကြောင့် သံချောင်း ခေါက်တာလဲ သူခိုးလား ဓားပြ လား။"

"သူခိုးလည်း မဟုတ်သလို ဓားပြလည်း မဟုတ်ဘူး သူကြီး သရဲဗျ သရဲ"

"ဟာကွာ ဒီကောင်တွေ အရက်သောက်များ ပြီး မူးမူးရူးရူးနဲ့ လျှောက်ပြောနေတာ ဖြစ်မှာ ပါ သူကြီးရာ"

"ဟာဗျာ ကိုရင်မောင် ခင်ဗျား ချွန်တွန်းမလုပ်နဲ့ ကျုပ်တို့ တကယ် မြ င်ခဲ့တာဗျ။ အရက်လည်း မသောက်ဘူး မယုံရင် ခင်ဗျား ကင်းတဲပေါ်တ

က်ပြီး လာကြည့် ကျုပ်တို့ မလိမ်ပါဘူးဗျာ ဟုတ်တယ်မလား သက်လွင်"

"ဟုတ်ပါတယ် သူကြီး ကျုပ်တို့ သုံးယောက်စလုံး တွေ့လိုက်ကြတာ ပါ"

"မင်းတို့ ဘယ်လို တွေ့တာလဲ ပြောပြစမ်းကွာ"

"ဟေ့ကောင် စောအောင် မင်းပြောပြလိုက်"

"ဒီလိုပါ သူကြီး ကျုပ်တို့ သုံးယောက် တစ်နာရီသံချောင်း ခေါက်ပြီး အိပ်မရတာနဲ့ ရေနွေး ထိုင်သောက် နေကြတယ်။ စကားလေး ပြောလိုက် လက်ဖက် သုတ်လေး စားလိုက်နဲ့ နာရီဝက်ခန့် ကြာတော့ ဟိုးအပင်နားမှာ လူရိပ်တစ်ခုကို အမှတ်တမဲ့ တွေ့လိုက်တယ် ဒါနဲ့ ကျုပ်လည်း သက်လွင်နဲ့ တင်မောင်ကို ပြလိုက်တယ်။ ဒီကောင် နှစ်ကောင်လည်း မြင်ကြတယ် ဒါနဲ့ တုတ်ဓားကိုင်ပြီး အသာလေး ကင်းတဲပေါ်ကနေ စောင့်နေကြတယ်။ အပင်နားက လူရိပ်က တဖြည်းဖြည်းနဲ့ အနားကို ရွေ့ရွေ့လာတယ် လမ်းလျှောက် လာတာ မဟုတ်ဘဲ ရွေ့လာသလိုဘဲ ဒါပေမဲ့ သုံးယောက်သား သတိကြီးကြီးနဲ့ စောင့်နေကြတယ် အနားလည်း ရောက်လာရော အားပါးပါး ခေါင်း မပါဘူးဗျ ကျုပ်တို့ လည်း အမြင်မှားတာ ထင်ပြီး ဓာတ်မီးနဲ့ ထိုးကြည့်လိုက်တာ အဟုတ်ဗျာ ခေါင်း မပါဘူး ကျုပ်တို့ ဆီတော့ မလာဘဲ ရွာထဲဝင်ဖို့ ရွာတံခါးနားလည်း ရောက်ရော ကျုပ်တို့ လည်း သံချောင်းကိုင်ပြီး ခြောက်လှန့်သလို တအားကုန် ခေါက်လိုက်တော့ ပြောက်သွားတယ်ဗျာ။

"ဒါဆို မင်းတို့ တွေ့လိုက်တာ တကယ် သရဲပေါ့ အင်း စဉ်းစားစရာပဲ မဖြစ်ဘူး မကြားဘူးတဲ့ သရဲ ရွာထဲဝင်တာ အခုကြားဖူးတော့တယ် ကဲ ကဲ ငါတို့ လည်း ပြန်တော့မယ် မင်းတို့ လည်း သတိနဲ့ နေကြ သရဲဖြစ်ဖြစ် လူဖြစ်ဖြစ် တွေ့တာနဲ့ သံချောင်း ခေါက်ကွာ ကြားလား"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ သူကြီး ကျုပ်တို့ ဘာတွေ့တွေ့ သံချောင်း ခေါက်ပျံမယ်။

"အေး ငါတို့ သွားပြီကွာ"

ရွာလူကြီးနှင့် ရွာသားများ ကင်းတဲမှ ပြန်သွားကြ၏။ ရွာလယ် လမ်း အတိုင်း ပြန်လာကြပြီး တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် ခွဲပြီး သူအိမ်သူ ပြန် ကိုယ့်အိမ်ကိုပြန်နဲ့ လူစုကွဲသွားကြ၏။ ထိုအချိန်၌ ကိုလူအေးလဲ အိမ်သို့ တန်းတန်း မတ်မတ် ပြန်လာ၏။ သူ၏ နောက်မှာ အရိပ်တစ်ခု လိုက်လာတာ ကိုတော့ ကိုလူအေး တစ်ယောက် မသိပေ။ အရိပ်သည် ခပ်ဝေးဝေးမှ ထက်ကျပ်မခွာ လိုက်ပါလာ၏။ အိမ်ရောက်သည် နှင့် ကိုလူအေး အိမ်ထဲဝင်ပြီး တံခါးပိတ်ကာ ခုတင်ပေါ် တက်အိပ် လိုက်သည် နှင့် အပြင်မှ လူတစ်ယောက်က တံခါးခေါက် လိုက်လေသည် ။

"ဒေါက် ဒေါက် ဒေါက်"

"အပြင်က ဘယ်သူလဲဟေ့ ဘာအကြောင်း ထူးပြန်ပြီလဲ"

ကိုလူအေး အိပ်ရာပေါ်မှ စကားလှမ်း ပြောသော်လည်း အပြင်က ဘာအသံမှ ပြန်မပြောပေ။ ဒါနဲ့ ကိုလူအေးလည်း အိပ်ရာပေါ်မှ ဆင်းကာ တံခါးဖွင့်ပြီး ကြည့်လိုက်ရာ မည်သူကိုမှ မမြင်တာနဲ့ ပြန်ဝင်မည့် အချိန်မှာ အိမ်သာအနားမှ လူတစ်ယောက် မတ်တတ်ရပ် နေတာကို မြင်တော့ အရေးအကြောင်း ရှိလို့ လာခေါ်တဲ့ သူထင်ကာ အနားသွား လိုက်တယ်။

"ဘာအကြောင်းများ ဖြစ်ပြန်ပြီလဲဗျ"

"အကြောင်းကတော့ မင်းကို သတ်ဖို့ ပဲကွ ဟား ဟား"

"ဟာ ခေါင်း ခေါင်း ခေါင်း မပါဘူးဟ အမလေး သရဲ သရဲ"

အော်ကာ ပြေးပေမဲ့ ခြေထောက်များက ရပ်နေရာမှ မကြွပေ။ ခေါင်း

ပြတ် တစ္ဆေလည်း ရပ်ပြီး ကြောက်အား လန့်အား အော်နေတဲ့ ကိုလူ
အေးအား လက်ထဲမှ ပါလာသည့် ဓားဖြင့် ပိုင်းချလိုက်ပြီး ပြောက်ကွယ်
သွားလေ၏။

"အော် အီ အီ အွပ်"

အချိန်တို့ သည် တဖြည်းဖြည်း ကုန်ဆုံး လာပြီး လင်းကြက်တောင်
တွန်နေပြီ ရွာသူရွာသား များ လည်း အိပ်ရာများ ထလာကြပြီး တော
သွားဖို့ ပြင်သူပြင် ထမင်းချက်တဲ့ မိန်းမက ချက်နဲ့ ဆူညံနေသည် ။ ထိုအ
ချိန် ကိုလူအေး မိန်းမဖြစ်သူ မရင်မေလည်း မီးဖိုချောင်သို့ ဝင်ပြီး ထမင်း
ချက် နေတာတောင် ယောက်ျားဖြစ်သူကို မတွေ့ ကင်းတဲများ သွားအိပ်
နေသည် ဟု အထင်နှင့် ထမင်းချက်လိုက် ဟင်းချက်လိုက်နှင့် အလုပ်ရှုပ်
နေလေ၏။